

“Dankzij de homeopathie

Vijftien jaar geleden werd bij Johanna Boverhuis de ziekte van Besnier-Boeck (sarcoïdose) geconstateerd. Reguliere behandelingen haalden weinig uit en haar leven werd sterk door de beperkingen van deze ziekte beïnvloed. Anderhalf jaar geleden stapte Johanna naar een homeopaat. Een beslissing met grote gevolgen.

Door: Yvette Kuiper*

“Door Besnier-Boeck zijn mijn bronchiën in de loop der jaren sterk verlittekend en vernauwd, waardoor ik steeds benauwder werd”, legt Johanna (59) uit. “Mijn afweersysteem raakte behoorlijk verstoord, waardoor ik erg vatbaar was voor virussen en bacillen. Ik werd om de zes tot acht weken geveld door een longontsteking. Met als gevolg nóg meer schade in de longen.

De behandelende artsen hadden een krachtige medicatie ingezet, waaronder prednison en antibiotica, en ik ben gelaserd om de boel open te krijgen. Echter zonder succes. Ook werden er pogingen ondernomen om door het oprekken met ballonnetjes meer ruimte in de longen te krijgen, maar ook dit had geen blijvend resultaat door de steeds terugkerende longontstekingen. Ik ben zelfs één keer bijna gestikt door de benauwdheid. Ik sliep slecht, was continu gejaagd, voelde me in mijn doen en laten zeer beperkt en kon niet het actieve leven leiden dat ik wilde. Op een gegeven moment wilde ik verder kijken dan het academisch ziekenhuis in Groningen. Er moest toch iets anders zijn om mijn weerstand te stimuleren. Wellicht iets alternatiefs in plaats van het reguliere circuit? Mijn voorkeur ging uit naar de homeopathie en na wat spuurwerk op internet heb ik uiteindelijk een afspraak gemaakt met Ynette Mulder. Voor mijn gevoel had ik niets te verliezen.”

Compleet plaatje

De eerste afspraak met Ynette duurde maar liefst tweeënehalf uur. Er ging een wereld voor Johanna open. Johanna: “Zoiets had ik nog nooit meegemaakt en ik was er eerlijk gezegd best ondersteboven van. In de reguliere geneeskunde is dat gewoon anders. Niet minder goed, maar anders. Daar is geen tijd om ellenlange gesprekken met iedere patiënt te voeren en dat begrijp ik best. Maar ik vond het erg prettig om te ontdekken dat Ynette wél zoveel tijd voor me nam. Ze probeerde een compleet plaatje van mij en mijn ontwikkeling te krijgen en vroeg

van alles. Zo wilde ze bijvoorbeeld weten welke kinderziektes ik gehad heb, of ik ongelukken heb meegemaakt in het verleden, of ik geopereerd ben en welke ziektes er in mijn familie voorkomen. Ynette was geïnteresseerd in de samenstelling van ons gezin vroeger en naar mijn karaktereigenschappen. Je kunt het zo gek niet bedenken. Natuurlijk kwam mijn ziekte ook aan bod. Ze vroeg naar het verloop ervan en de beperkingen die dat met zich

Ynette Mulder

*Yvette Kuiper is auteur, freelance journalist en tekstschrijver.

zit ik nu aan mijn top”

meebracht, maar ook hoe ik hier emotioneel gezien mee omging. Voelde ik me bedrukt en depressief of bleef ik ondanks alles positief? Langzaam probeerde Ynette antwoorden te krijgen op haar vragen en zo een beeld van mij als mens te vormen. Daarmee kon ze op zoek gaan naar een homeopathisch geneesmiddel dat me wellicht kon ondersteunen.”

Positieve ontwikkeling

Johanna's verwachtingen waren niet al te hoog gespannen. Complete genezing was zeker niet haar inzet, maar met wat minder medicijngebruik zou ze ook al erg tevreden zijn. Johanna: “Wat al kapot is, kun je niet meer ongedaan maken. Mijn longcapaciteit kan nu eenmaal niet vergroot worden. Ongeveer een maand na de eerste afspraak had ik al wel het idee dat ik fitter was. Ik sliep aanzienlijk beter en voelde me voor het eerst sinds tijden uitgerust als ik opstond. Dat was al een ongekende vooruitgang. Toch bleef ik voorzichtig. Het zou natuurlijk kunnen dat die positieve ontwikkelingen niet door de

snuifjes en de celzouten kwamen, maar door iets anders. Maar hoe meer tijd er verstreek, hoe overtuigder ik werd van de invloed van de homeopathische behandeling. Longontstekingen bleven wonder boven wonder uit en ik voelde me nog steeds uitstekend.

Ook het medicijngebruik kon langzaam worden teruggebracht. Ik had nog wel prednison en antibiotica in de koelkast liggen voor het geval dat, maar ze gingen over de datum zonder dat ik ze nodig had! Dat was me nog nooit gebeurd. Dat het lichamenlijk zo goed ging, had ook een groot psychologisch effect. Eindelijk kreeg ik weer wat meer vertrouwen in mijn eigen lijf.”

Medicijngebruik teruggebracht

Sinds de allereerste afspraak gaat het alleen maar bergopwaarts met Johanna. Een terugval heeft ze tot op heden niet gehad en inmiddels zijn we ruim anderhalf jaar verder. Johanna: “De Ziekte van Besnier-Boeck is bijna niet te behandelen. Zeker niet de vrij agressieve, progressieve vorm die ik heb. Wat dat betreft heb ik gewoon pech met een extra vervelende variant. Ik kan alleen proberen om de schade vanaf nu zo beperkt mogelijk te houden en dat lijkt te lukken. Ondanks alles kan ik nu in principe de dingen doen die ik wil, zonder dat ik opgevreten word door medicijnen. Mijn hoge medicijngebruik is aanzienlijk teruggebracht en ik slik nu alleen nog wat bloeddrukverlagers. Ik heb een gewone baan, doe vrijwilligerswerk en kan het huishouden grotendeels zelf runnen. Natuurlijk heb ik nog steeds bepaalde beperkingen, maar dat moet ik accepteren en daar leer ik ook mee leven. Ik ga ieder half jaar nog steeds voor controle naar het ziekenhuis in Groningen. Ook daar staan ze verbaasd over

Voor mijn gevoel had ik niets te verliezen

de stand van zaken en zijn ze uiterst positief. Daarnaast heb ik ook nog af en toe afspraken met Ynette, meestal telefonisch. Afhankelijk van de situatie stelt ze soms de middelen bij of verhoogt ze de dosering. Mijn ziekte lijkt zich op dit moment gestabiliseerd te hebben en dat is voor mij het hoogst haalbare. Vooraf had ik nooit durven hopen, dat we dit resultaat zouden bereiken. Ik ging anderhalf jaar geleden met niet al te hoge verwachtingen naar Ynette, maar ik heb veel meer gekregen dan ik ooit had gedacht. Als ik een schatting moet maken, denk ik dat het nu tachtig procent beter gaat. Reëel gezien is dit het maximale resultaat. Lichamenlijk heb ik nu wel zo'n beetje bereikt wat er te bereiken valt. Ik zit aan de top en daar geniet ik van.”

Johanna Boverhuis

>>

Na een loopbaan als kinderverpleegkundige koos Ynette Mulder voor een carrièreswitch en besloot ze de opleiding tot klassiek homeopaat te volgen. Inmiddels heeft ze ruim zes jaar haar eigen praktijk.

“Johanna klonk erg benauwd toen ze bij me binnenkwam,” herinnert Ynette zich. “Haar ademhaling was duidelijk hoorbaar en klonk moeizaam. Johanna’s vraag was heel duidelijk: ze wist dat ze geen genezing hoefde te verwachten, maar wilde een betere kwaliteit van leven. In principe denk ik tijdens het consult niet in geneesmiddelen, maar ga ik na welk proces zich afspeelt en welke tendens er gaande is. Ik inventariseer alle klachten en symptomen en classificeer ze. Bij Johanna was er op meerdere vlakken iets aan de hand: een grote erfelijke belasting, een sterke iatrogene* component door het vele prednison- en antibioticagebruik, een instabiele situatie op het acuut-miasmatische vlak (de terugkerende heftige ontstekingen) en een aantal heftige gebeurtenissen in de biografie.

Ik schreef Johanna in eerste instantie Carbo animalis in LM1 voor vanwege het instabiele karakter van de ziekte, haar aangedane klieren en de belaste lever. Bovendien wilde ik haar voorzichtig vitaliseren zonder de dynamis (*levenskracht*) al teveel geweld aan te doen en alvast een brug leggen naar haar constitutie. Daarnaast gaf ik haar Nux vomica in LM1 op de maagzuurklachten die na de prednison waren ontstaan en littekenvorming in de slokdarm tot gevolg hadden. Nux vomica werkt ook reinigend op het vele medicijngebruik en was een basis voor het afbouwen van verschillende geneesmiddelen. Ik wilde niet direct op de constitutie of de acute situatie voorschrijven, maar de angel uit de ziekte halen en het proces zo mogelijk vertragen of zelfs stoppen. Daarom schreef ik Johanna de nosode Tuberculinum in LM2 voor, vooral op de reumatische klachten van haar oma en de longproblemen van haar moeder.

Na ongeveer een maand zette ik ook enkele Schüsslerzouten (‘celzouten’) in: Kalium muriaticum, Calcium fluoride en Silicea. Deze Schüsslertherapie houdt in dat ontbrekende mineralen in een kleine, licht gedynamiseerde hoeveelheid worden toegediend om de normale, natuurlijke opname van het benodigde mineraal te stimuleren. Hierdoor wordt de mineralenbalans hersteld en kunnen bepaalde ziektesymptomen genezen. Met celzouten werk je meer op het stofwisselingsniveau, met sterker gedynamiseerde homeopathische geneesmiddelen meer op energetisch niveau. Juist op celniveau was er bij Johanna door de langdurigheid en de ernst van de ziekte een verminderde activiteit. Celzouten kunnen er bovendien voor zorgen dat sterker gedynamiseerde geneesmiddelen hun werk beter doen. De Kalium muriaticum beïnvloedt de werkzaamheid van de klieren, activeert de celstofwisseling en heeft een oplossend effect bij ontstekingen. Calcium fluoride werkt onder andere op de elasticiteit van weefsels en Silicea is een belangrijk bestanddeel

Roeland de Bruyn, Amersfoort

Ynette Mulder

van bindweefsel, dat een grote rol speelt bij de afweer tegen infecties.

Toen het na enkele maanden erg goed ging, besloot ik voorzichtig haar constitutiemiddel in te zetten. Ik koos voor Phosphorus. Johanna is een fijne gesprekspartner, iemand bij wie je je direct op je gemak voelt en verbaal sterk, heel trouw, zorgzaam, verantwoordelijk en open is. Ook haar voedselvoorkeuren, opvliegende karakter, optimisme, tandvlesbloedingen en blauwe plekken waren aanwijzingen voor Phosphorus. Dit geneesmiddel past ook goed bij Tuberculinum. Johanna begon met LM1 en gebruikt nu LM11.

In het afgelopen anderhalf jaar heb ik bij een acute klacht soms nog enkele andere geneesmiddelen voorgeschreven. Pulsatilla, Carcinosinum en Rhus toxicodendron bijvoorbeeld, maar ook de oertinctuur van Carduus marianus, die direct op het aangedane orgaan werkte in zijn meest grondstoffelijke vorm. Momenteel krijgt Johanna naast de Phosphorus nog één celzout per dag en binnenkort bekijken we of de Carbo animalis (inmiddels in LM16) eraf kan. Misschien dat er nog een ander tussenmiddel nodig is, maar voorlopig blijft ze doorgaan met het gebruik van Tuberculinum (LM16) en Phosphorus, al zal de frequentie in de toekomst wel verminderen. Johanna heeft de ziekte al zeventien jaar en die ben je dan ook niet zomaar kwijt. Op dit moment gaat het erg goed met haar. Wellicht kunnen we nog een stapje verder komen met het afbouwen van de reguliere geneesmiddelen. Johanna is nu al heel tevreden met dit resultaat, maar ik hoop toch nog wat meer voor haar te kunnen doen.”

Meer informatie vindt u op de website www.ynettemulder.nl.

* door het medisch ingrijpen veroorzaakt.